

I mange Millioner Vaskekedler

Dette turde være det bedste Bevis for det vidunderlige Vaskemiddels fremragende Egenskaber. Man maa blot huske at bruge Persil efter Anvisningen. Den er naturligvis ikke lavet for ingenting, men for at hjælpe Dem til fuld Udnyttelse af Persil!

Til 3 Spande Vand 1 lille Pakke Persil.

virker hver Dag ➡

Man tager altsaa til en Vaskekedel, der rummer indtil 6 Spande Vand, 2 smaa eller 1 stor Pakke Persil, (1 stor Pakke er 5 Ore billigere end 2 smaa Pakker). Vaskeleden skal altid tilberedes kold og fornyes for hver Kedel Vasketøj. Tøjet skal kun koges eet Kvarter!

Kun Persil giver et godt Vaskeresultat!

Dansk Arbejde.

Persil til al Slags Vask

Hevur privatkapitalisman spælt fallit?

Amtstíðindi „tvívlar“.

Hevur privatkapitalurinn spælt fallit? — Kemur ein slíkur spurningur fram millum manna, so „tvívlar“ privatkapitalurinn, liberalisman „tvívlar“, amtstíðindi fyrri Foroyar „tvívlar“. Tummas tvívlaði eisini, men fekk seinri at siggja sjón fyrri sogn, og tvívlaði ikki meira. Sambandsblaðið setur kíkarn fyrri tað blinda eyga og ser sjálvandi einki. „Vi maa bedrove, fordi man tager fejl,“ sigur amtstíðindi. Himmalin viti hvør tað er, ið verður „bedrovaður“. Framskygdir menn kunnu tað ikki vera, menn ið siggja, at privatkapitalurinn má avskriavað, halda spælið gangandi á ein finan hátt, til vit einaferð fáa ragnarókið frá 1914—18 aftur umaftur.

„Privatkapitalen har ikke spillet fallit,“ sigur sambandsblaðið. Ein litil uggi; men tó sum ein rødd í oyðumorkini. Sýna ikki júst tey ringu víðurskiptini kring um heiminn, at privatkapitalisman jást er á veg til at fara fallit? Ein skuldi trúð tí. Var tað ein illur keypmáður í Foroyum, ið var soleiðis fyrirkomin, var hann „gjordur fallit“ á ein finan hátt, t. v. s. skuldin bleiv gjord til tað minst møguliga, við at kreditorarnir mistu eini 30—40% fyrri at fáa aktivir og passivir til at vega javnt. Er tað ikki júst tað sama, ið gongur fyrri seg úti í víðu verold, har privatkapitalurinn valdar? —

Ja, sambandsblaðið ser sjálvandi einki við kíkarnum fyrri tí blinda eyganum, slíkt prógva dómni, amtstíðindi forur fram. Amtstíðindi samanber danskar arbeidarar við danskar bøndur; tann ognarleysa (proletarin) setur amtstíðindi javnsíðis við ognarmannin (kapitalistin). Slíkt kann bjóðast einum politisk sovandi fólki; men ikki teim fiskimonnnum, ið eru vaknaðir til lív og dáð. Tað er ein spurningur antin teir fonsku bøndurnir hava latið meira í ríkiskassan

enn danskir arbeidarar eftir forimuni. Sambandsblaðið, sum málagn teirra dansku vinstramanna í Foroyum, má væl vita, á hvønn hátt tað danska jarða-brúkið er komið so langt ávegis, sum tað er; men við at blunda gjøgnum kíkarn tvívlar sambandsblaðið uppá alt, tvívlar um, antin privatkapitalur ella samvirki er hvørt slítt, tvívlar um, antin tjóðverja (Týskara) hava fingið nakran lætta viðvíkjandi afturgjaldinum — „vi tvívlar“. Hvi ikki siga: „vi alene videe“? tað hóskar betur, so er einki at farast um, „sporg mig (amtstíðindi) om alte“.

„Om den Stotte, der af andre Stater er ydet Tyskland, har bestaaet mere i Penge end medfolende Taler og kærlig Forstaaelse, turde være et Spørgsmaal.“

Sjálvandi kann ein orðaríkur maður tosa nógv, ofta nógv meira, enn hvat ið kemur burtur úr arbeidinum. Slíkt gott dómi hava vit ívaleyst herheima; men hvi svassa um tað privatkapitalistiska Týsklands víðurskiptir til tað privatkapitalistisku „øvrige Verden“? Amtstíðindi kennur kanska ikki munin millum „Youngplanin“ og „Dawesplanin“, har Týskland spardi ella kemur at spara — einar 7 milliardir mark; men tá alt

kemur til alt, prógva ikki júst allar hesar ymsku „planirnar“ tær royndir, ið gjordar vera fyrri at halda tí privatkapitalistisku skútuni flótandi? — Ja, ein kann ikki vera blindur fyrri slíkum uttan so er, at hann blundar við vilja; men tað nerver ikki veroldina uttanfyri, um teir einki vilja siggja á skrivstovu amtstíðindsins. Líka leggur privatkapitalisman í, antin sambandsblaðið tvívlar ella trýr, hon gongur sína skeivu leið kortini.

„Mon Socialistorganet tror, at det offentlige Initiativ har spillet fallit.“ Mangt kann spyrjast um, bæði líkt og ólíkt; men hvør í víðu verð skuldi tonkt, at eitt konguligt, privilegerað, gudbenedað blað kann koma fram við slíkum svassi, akkurát sum um tað ikki var pláss fyrri „det private“ ella offentliga initiativ aðrastaðni enn innanfyri privatkapitalismuna. Samvirki (kooperationin) hevur kanska vaksið seg fram uttanum tað privata dómi? Amtstíðindi hevur sjálvandi loyvi til at tvívla.

„Man maa paa det kraftigste tage Afstand fra vort lokale Socialistorgan.“ Hvi ikki tað, tað hóskar sera væl fyrri amtstíðindi „at tage Afstand fra“ ella „protesteres“, tá ið nakað kemur fram, ið ikki hóskar fyrri amts-

tíðinds „Drøm om vort nævrende idylliske Samfund, hvor Privatkapitalen i Fred og Ro kan plyndre de ejendomslose Fiskere og Arbejdere til Skindet;“ men um Foroya fiskimenn framvegis fara at finna seg í núverandi ringa óskili, er eitt annað.

Vi tvívlar.

Streymur.

Frá útheiminum.

Íhaldið ella javnaðarflokkurin. Dømi úr Oslo.

Norski javnaðarflokkurin var í meiri luta í býarstjórnini í Oslo árin 1917—1919, og legdu grundvollin til byggingar 1000 sethús — íbúðir — til arbeiðsmanna. Á hálvum øðrum ári vóru summar íbúðirnar lidnar — fullgjordar — og ein stórr partur byrjaður av 2000 íbúðum. Tá kom íhaldið aftur í meiri luta í nýggju ár. Vegna allmenningsálitisins tordi íhaldið ikki allvegis at stegja byggingini; men í nýggju ár bygd íhaldið bert annað slíkt, og javnaðarmenn bygdu á hálvum øðrum ári. Hevði verið hildið áfram, eins og javnaðarmenn høvdu byrjað, hevði nú verið nógmiklar íbúðir í Oslo, har sum nú vantar o. u. 1000 íbúðir.

Javnaðarflokkurin fekk aftur meiri luta í 1928, og síðan eru

bygdar 1700 íbúðir, ein stórr partur er bygdur beinleiðis av býnum, meðan ein partur við studningi frá býarstjórnini — býnum. Verður javnaðarflokkurin framvegis í meiri luta, verður liðugt at bota um íbúðaneyðina í Oslo um trý ár; men við atferð íhaldsins varar tað tríati ár.

Hetta er eitt av mongum dømunum, ið sýna munin millum, hvørt tað er javnaðarflokkur ella íhaldsmenn, ið ráða fyrri borgum.

Fráskilaður atburður.

Lögrelan í Lima í Ohio hevur nú merkiligt morðmál til rannsóknar. Ung genta, Thelma Wood, og ungur studentur, Ernst Truesdale, vóru loyniliga trúlovað. Ungi maðurin átti bil, og óku tey ástvinirnar tíðint í henni. Tey vóru glaðlynd og tóku miklan lut í skemtum javnaðranna teirra og skúla-felaganna hans. Eitt leygarkvöld luttóku tey í dansleiki, ið hildin var uttan fyrri býin. Aðrenn dansurin var endaður, fóru tey heim — akandi. Morgunin eftir biðaðu foreldrar teirra — hvorji í sínum heimi — eftir, at tey ung skuldu koma til morgundrekka; men tey vóru ongastaðni at finna. Lögrelan kom so upp í leikin. Leitað varð væl og leingi. At enda varð bilurin funnin við eitt vatn, har hann stóð við logandi ljósum. Eftir drúgva leitan funnst líkini í vatninum. Vóru tey bæði bundin um hendur og fatur og grót fallað upp í tey. Í nakkum teirra vóru opin sár, og hovuðsskálarnar brotnar. Harav var eyðsæð, at tey vóru myrd. Hvussu ber tað til, at illgerðarmenn ikki hava iðkið bilin burtur fyrri at fjala morðstaðið? Og hvussu hongur tað saman, at peningar teirra ikki vóru stolnir? Um hesi mál grunder lögrelan. Eingin ársaki kennist til hesa illgerð. Tey høvdu ongan figganda, so nakar veit um at siga. Menn meina, at tey eru farin út úr bilinum, hava sessast í sandinum — við vatnið — at njóta kveldarvakurleikan. Illgerðarmenninir hava smeytt seg aftan í frá og sligið bæði tey í høvur teirra samstundis.

Handarspreingja — granat —

varð nýliga kastad inn í íbúð portugalska sendiharrans í Madrid. Sendiharrin og kona hans